

[J. S. Foget.]

til Belgien, Finland, England og Skotland, og Maltbyggen har i hvert Fald i Belgien og Finland været afsat, uden at man har skullet tage nogen Indførsel til Gengæld. Det har været en ren Nettoeksport, og derfor maatte Samfundet som saadant, og Landbruget i Særdeleshed, være interesseret i at opretholde denne Eksport i saa vidt Omfang, som det overhovedet var muligt. Jeg har haft det Indtryk, at Grunden til, at man har bremset Eksporten en Del, særlig har været den, at man har skullet anvende Penge fra Kornfonden til Eksportpræmier.

Jeg finder det urimeligt, at man ikke gør, hvad man kan for at opretholde Eksporten af Maltbyg, naar det virkelig er en Forretning, som giver et Nettooverskud paa fra 1—2 Kr., idet vi for Maltbyg kan opnaa 1—2 Kr. mere, end vi skal give for den Byg, vi indfører fra Udlandet. Hvis vi stadig opretholder Eksporten, beholder vi Markederne, og den Dag kan maaske komme, da vi virkelig faar en effektiv Kornlov, og da Landbruget i Stedet for at være kornimporterende bliver korneksporterende som i gamle Dage. Vi bør derfor fortsat opretholde de danske Markeder for Maltbyg, som andre Lande ellers maaske kan gaa ind i og tage fra os i Mellemtiden.

Vedrørende Bestemmelserne om Tildelingen af Kornfonden finder jeg Nedsættelse af Grænsen for de Landbrug, der kan faa Andel i Fordelingen, forkert og uretfærdig. Selv om man gik til den Grænse, de Konservative foreslaar, 20 000 Kr.s Jordværdi, vilde man dog ikke overskride Grænsen for, hvad man almindelig kalder et kornkøbende Landbrug. Er der for faa Penge i Kornkassen, saa maa Portionerne rette sig efter det; men at skære nogle væk for at andre kan faa mere, det finder jeg ganske urimeligt.

Tager jeg Forslaget i sin Helhed, maa jeg anerkende, at det er en væsentlig Forbedring af den hidtil gældende Lov, men jeg henstiller indtrængende, at man gør Loven effektiv, saa den kommer til at virke efter sit Formaal, og at man tager det videst mulige Hensyn til de af mig her fremsatte Anker.

Jeg ønsker dog at knytte det Ønske til, at man ogsaa giver Erhvervsudvalget eller Landbrugernes Sammenslutning Sæde i Kornnævnet. Hvorfor udelukker man stadig visse af Landbrugets Organisationer og giver andre af Landbrugets Organisationer Fortrinsret?

De Konservatives Forslag vil jeg fore-

løbig lade ligge. Det maa vel betragtes som et Ændringsforslag til dette. Lad os derfor se, hvad der kan komme ud af det, naar man har Lejlighed til at debattere det i Udvalget, hvor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo har ønsket at være alene om Debatten. Jeg skal derfor ikke i Forvejen paa nogen Maade forstyrre Idyllen; men lad os se Resultatet, naar Forslaget har været igennem Kødmaskinen.

Vedrørende det Svinereguleringslovsforslag, som er knyttet hertil, faar man absolut det Indtryk, at man vil have 3die Stykke i § 1 indført til Gengæld for Gennemførelsen af Kornloven. Jeg vil sige, at vi fra vor Side, hvis det stod til os, ikke vilde gøre en saadan Handel at give sig til at lave billigere Svin til Hjemmemarkedet for at faa Kornloven. Den Handel vilde være for daarlig for Landbruget. Dette 3die Stykke i § 1 ser ved første Øjekast ret uskyldigt ud, men naar man saa læser Bemærkningerne, hvori der staar:

„Bestemmelsen er foreslaaet for at aabne Mulighed for en forøget Afsætning af Flæsk paa Hjemmemarkedet samt for i gørligt Omfang at forebygge de Omgaaelser af Afgiftsbestemmelserne og Dyrslægekontrolten, som finder Sted“, saa faar man uvægerlig en lidt flov Smag i Munden. Man spørger sig selv: Er det da Mening, at Landbrugsministeren vil ødelægge den eneste rentable Forretning, Landbrugerne har, og tilmed en saa stærk nedskaaet Produktion som den, her er Tale om? I 1932 var vi oppe paa 7½ Million Svin, i 1935 er vi skaaret ned til godt 4 Millioner, altsaa til omtrent Halvdelen af denne Svineproduktion, og saa vil man nu tilmed nedsætte Prisen for den nedskaaede Produktion. Landbrugsministeren vil herigennem have Bemyndigelse til at nedsætte Prisen paa ca. 13 pCt. af de solgte Svin, i 1935 var Hjemmemarkedsalget nøjagtig 13,1 pCt. — samtidig med at Bybefolkningen i sin Helhed, naar man udtager de arbejdsløse, aldrig har haft saadanne Levevilkaar, som de har nu.

Jeg skal dokumentere dette gennem Pristallene. Hvis man regner med et Pristal af 100 før Krigen, og vi tager de Hovedgrupper, som almindelig medregnes i Leveomkostninger, saa viser det sig, at Landbrugsvarer, Fødevarer, nu er oppe paa 136, Klæder paa 205, Bolig paa 188, Brændsel paa 205, Skatter paa 233 og andre Udgifter paa 185. Tager vi altsaa Udgifterne paa et almindeligt Husholdningsbudget, ligger Pristallet maalt i Forhold til før Krigen paa et Gennemsnit af 203, medens Flæsket,